

for det mellemstatslige, også for at kunne følge med i det i Folketingets Europaudvalg.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det eneste virkelige problem, der er i det demokratiske synspunkt, som fru Lene Espersen giver udtryk for, er jo, at der har været et befolkningsflertal, der ønskede noget andet, så det er jo et demokratisk problem.

Og så vil jeg gerne spørge fru Lene Espersen: Hvornår er det egentlig, befolkningen stemte om, at Danmark skulle være medlem af Schengen, for det er sådan forbigået mig i tavshed?

Til justitsministeren: Jeg glæder mig hver gang over, at vi får løfter om, at det her skal foregå i åbenhed, og at vi skal have en debat, hver gang der skal ske nogle ting i det retlige samarbejde, men vi har jo altså haft nogle problemer omkring Europols opgaver f.eks. og om, hvor hurtigt, vi skulle i gang med dem. Først har man haft en debat om, at nu var Europol gået i gang, og så skulle der være god tid, og det skulle først køres langsomt ind, indtil der var et rådsmøde, hvor ministeren så vendte hjem og fortalte, at nu skulle de opgaver gå i gang i en frygtelig fart.

Hvilken folkelig debat lå egentlig forud for ministerens eget forslag om, at Europol skulle påtage sig at gå ind i miljøkriminalitet – ikke fordi der er noget forkert i det, men hvilken folkelig debat lå forud for det? Hvem var blevet orienteret inden? Hvem havde ministeren drøftet de her ting med?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er da rigtigt, som fru Lene Espersen siger, at der er en beretning undervejs i Folketingets Europaudvalg, som godt nok også vil åbne en lille smule, men vi skal være opmærksomme på, at det kun er en lille smule. Og f.eks. vil der jo ikke blive åbne møder i Folketingets Europaudvalg, når ministeren skal fremlægge forhandlingsoplæg på det retlige og indre område, og især ikke når det er de følsomme sager, der virkelig betyder noget. Åbenhed er sådan noget, man mest praktiserer, når det ikke har så virkelig alvorlige konsekvenser.

Nu skulle det være så frygtelig åbent det hele og Europaudvalget skulle informeres, men så er der faktisk rådsmøde i morgen den 11. februar 1999. Det har vi fået en meddelelse om ikke fra

ministeren, men fra Folketingets udsendte medarbejder i EU. Jeg vil godt spørge, om det er et udtryk for en helt fremragende orientering af Folketingets Europaudvalg, at man har et ministerrådsmøde, og at Europaudvalget ikke får noget at vide om det. Jeg synes ikke, det er et højt niveau af orientering.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det, der får mig på talerstolen, var også justitsministerens ord om åbenhed, og at alt bliver forelagt Folketinget, og at Folketinget bliver orienteret inden der træffes beslutninger.

Hvis jeg tænker lidt tilbage, var der jo noget med, at Folketinget på et tidspunkt vedtog med et stort flertal at tilslutte sig Schengensamarbejdet. På det tidspunkt, hvor man gjorde det, var ministeriet bekendt med, at der forelå en SIS-rapport i forhold til SIRENE-kontorerne om lækage af de informationer, man havde liggende dér. Meget personfølsomme oplysninger var jo kommet ud, og det forelå der jo en rapport om, men af en eller anden årsag glemte man at informere Folketinget om det, inden man skulle stemme om, hvorvidt vi skulle være med eller vi ikke skulle være med.

Men på den anden side havde det jo formentlig ikke ændret noget, fordi flertallet her i Folketinget jo nærmest får eurotegn i øjnene, jo mere der bliver talt om Europas Forenede Stater og dermed reelt en nedlæggelse af Danmark som en selvstændig nation.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, der er nogen, der har fundet ud af, at De Konservative for længst har mistet deres rødder eller i hvert fald ikke drømmer om dem om natten, og derfor kan fru Lene Espersen selvfølgelig stå heroppe og sige, at det er et bureaukratisk system at have grænsekontrol, det har ikke nogen effekt og det belaster bare de her gode borgere, som vil over landegrænserne, og ikke de kriminelle.

Det var vel også det, der lå til grund for, at G 7-landene, da de skulle lave en liste om terrorismebekæmpelse, faktisk foreslog i et af punkterne, at man lavede øget grænsekontrol mellem landene som et middel til at bekæmpe den grænseoverskridende terrorisme. Jeg går ud fra, at det ifølge fru Lene Espersen bare var et anfald af hedeslag midt om sommeren eller sådan noget.